

"مادر ترزا" بانوی خدمت‌گزار بشریت (1997م)

خانم آگنِس گوگ بژازین معروف به مادر ترزا که به خاطر اعمال انسانی خود در تمام دنیا آوازه دارد، در سال 1910م در یوگسلاوی به دنیا آمد.

خانم آگنِس گوگ بژازین معروف به مادر ترزا که به خاطر اعمال انسانی خود در تمام دنیا آوازه دارد، در سال 1910م در یوگسلاوی به دنیا آمد. وی در کودکی به صومعه پیوست و در 18 سالگی به همراه یک گروه مذهبی به هند اعزام شد. ترزا پس از 19 سال تبلیغ مذهبی در نقاط مختلف هند، تصمیم به خدمت دائمی به محرومان گرفت. از این رو در هندوستان اقامت گزید، زیرا محروم‌ترین و فقیرترین مردمان را در این سرزمین دیده بود. مادر ترزا با تأیید و حمایت مهاتما گاندی، رهبر هند، و جواهر لعل نهرو، نخست وزیر این کشور، مؤسسه خیریه‌ای به نام بنیاد خیریه مبلغین در کلکته تأسیس کرد و با دریافت کمک‌های مردمی، امدادهای خود را در سراسر هند وسعت داد. از آغاز دهه 1970م مادر ترزا فعالیت خود را در پهنه جهان گسترش داد و در هر مصیبت بزرگی از قحطی در آفریقا گرفته تا زلزله در ارمنستان و فاجعه چرنوبیل در شوروی و گسترش بلای ایدز در نقاط مختلف جهان، او و گروه‌های زیر نظرش، از نخستین امداد رسانانی بودند که خود را به محل واقعه می‌رساندند. به دلیل همین خدمات انسان دوستانه بود که در سال 1979م کمیته انتخاب شایسته‌ترین نامزدها برای دریافت جایزه صلح نوبل، از میان نامزدهای دریافت این جایزه مادر ترزا را بهترین و شایسته‌ترین فرد تشخیص داد. با این حال وی تمام پول این جایزه را به امور خیریه اختصاص داد. وی که به دلیل علاقه شدید به مردم تهی‌دست هند، به تابعیت این کشور درآمده بود و در زمانی که بیش از پنجاه سال در راه بهبود زندگانی مردم این کشور کوشید، در نهایت در سال 1992م موفق به اخذ جایزه سال هند به نام بهارات شیر و مالی از دست رئیس‌جمهور هند گردید. مادر ترزا در طول سالیان فعالیت خود، بیش از 350 مؤسسه خیریه را در نقاط مختلف جهان تأسیس کرد که بیشتر آن‌ها به خدمات درمانی اشتغال دارند. بنیاد خیریه مبلغین در سال‌های پس از مرگ مادر ترزا نیز شعبات خود را افزایش داد به طوری که در 125 کشور جهان، دارای بیش از 570 مرکز می‌باشد. مادر ترزا در میان چهره‌های مشهور جهان در قرن بیستم، بی‌تردید یکی از ساده‌ترین و معمولی‌ترین آن‌هاست و خود او نیز تا پایان عمر بر این نکته تأکید داشت که هیچ خصوصیت و مزیت برجسته‌ای بر ساده‌ترین مردم جهان ندارد. وی بهترین عبادت را خدمت به فقرا و محرومان می‌دانست و می‌گفت: اگر چه امکان دارد یاری فردی به تنگدستان چون قطره‌ای در اقیانوس شمرده شود، ولی بدون این قطره‌ها، هیچ‌گاه اقیانوس پدید نمی‌آید. یکی از مجلات معتبر در نشریه ویژه مردان و زنان بزرگ قرن بیستم، او را قدیسه قرن خواند. مادر ترزا سرانجام پس از عمری خدمت به مردم دنیا، در پنجم سپتامبر 1997م در سن 87 سالگی درگذشت و پس از شرکت هزاران نفر از نقاط مختلف جهان در مراسم خاکسپاری او، در کلکته به خاک سپرده شد.